

חסד – ראשון – השמיטה והיובל

כֹּה אֵלֶּיךָ יְדוּרִי המשכת גבורות אבא אֶל־מִשָּׁה שהוא הבינה בְּתָר גימטרייה רח
סִינִי גבורות אבא גורמות לבינה: לֹא־אָמַר לעלות אל אבא: **ב** יְדוּרִי הדיבור הוא המשכת
הגבורות אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שהם ז"א ומלכות וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם ומשה מעלה אותם אליו אל
הבינה כִּי נֹטְרִיקוֹן כנסת ישראל שהיא המלכות תִּבְאֹל אֶל־הָאָרֶץ העלאת המלכות אל הבינה הנקראת:
אֲשֶׁר וְהַמְלָכֹת נקראת: אֲנִי נָתַן לָכֶם וּשְׁבַתָּה הָאָרֶץ שהיא המלכות שעלתה
למקומה בעולם האצילות, אשר אז המלכות נקראת: שְׁבַת לִידוּר שהוא ז"א. אז השכינה תשובות ותנוח... וכל שכן
שאז מתקשרת נפשה של סוד השכינה, עם הגוף שלה שהיא ארץ ישראל התחתונה, וההתקשרות הזו גורמת נחת לשכינה... "שבת הארץ"
זה עניין השמיטה, כי באותה שנה השבתת המלאכה מהארץ, וזה גורם עלייה אל המלכות שהיא סוד הארץ העליונה – שעולה בשנה
השביעית להידיבק עם התפארת שהוא סוד שם הוי"ה!!! **המלכות** היא המדרגה התחתונה שאין לה מעצמה כלום, והיא מקבלת כל
הכוח שלה מהוי"ק דז"א... שנגדם אומר הכתוב: **שֵׁשׁ שָׁנִים תַּזְרַע שָׂדֶךָ וּשְׁשָׁנִים**
תִּזְמַר בְּרִמְךָ הכח של חסד וגבורה שהם סוד הדגן והיין, שהמלכות מקבלת מהוי"ק – כי המלכות נקראת שדה
ונקראת כרם. וכשנסתיימו אליו שש השנים, כבר פסק מהמלכות הכח הישן שלה, והיא צריכה לקבל כח חדש מהוי"ק לצורך שש שנים
הבאות, וזה על ידי המנוחה והזיווג של השנה השביעית... **וְאִסַּפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ** אותיות תבואת ה' -
זה הכוח של חסדים וגבורות הבא אל המלכות, והכח הזה מגיע באותם שש השנים שעברו, מהוי"ק שאליהם עלתה המלכות ונזדווגה
עימהם, ובשנה השביעית המלכות צריכה זיווג חדש כדי לקבל כח חדש: **וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִית שְׁבַת**
שְׁבַתוֹן יְהִיָּה לָאָרֶץ שהיא המלכות הנקראת שְׁבַת לִידוּר בשנת השמיטה המלכות
עולה עד הז"א ומקבלת את כח ההשפעה של חסד וגבורה לעצמה בלבד, ולא להשפיע לתחתונים – לכן יש **איסור על מלאכות השייכות**
אֶל הָאָרֶץ, ולכן: **שָׂדֶךָ לֹא תַזְרַע וְכִרְמְךָ לֹא תִזְמַר: ה** את סְפִיחַ
קִצִּירְךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת־עֲנָבֶיךָ לֹא תִבְצֹר כי בשנה
השביעית המלכות עומדת בזיווג עם ז"א בעלה, ואינה מחלקת לתחתונים שְׁנַת שְׁבַתוֹן יְהִיָּה
לָאָרֶץ שאז המלכות מחלקת לתחתונים מהשאריות של הכח הישן: **וְהִיְתָה שְׁבַת הָאָרֶץ**
לָכֶם לֶאֱכֹלָה לָךְ וּלְעֶבְדְּךָ וּלְאֻמָּתְךָ וּלְשִׁכְיֶיךָ
וּלְתוֹשְׁבֵי הַגָּרִים עִמָּךְ כולם יהנו בשונה משנת השמיטה: **ג** גם בעלי החיים נהנים מהשאריות של
שנת השמיטה שהיא בחינת שבת ובחינת קבלת השכר וּלְבִהְמֶתְךָ וּלְחִיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ
תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל: {ס} **ה** וְסִפְרָתָּ לָךְ להנהיג ולטובתך
שִׁבְעַת שָׁבָתִים שָׁנִים שִׁבְעַת שָׁנִים שִׁבְעַת פְּעָמִים כמו שסופרים הימים
והשבועות בספירת העומר שחל מִפְּסַח וְעַד עֶצְרָת שבהם סופרים הימים עד שמכינים את הכלי אל האור – שזה סוד מתן תורה, כך כאן
אנו סופרים את השנים ושנות השמיטה להגיע אל כח החירות בשנת החמישים וְהָיוּ לָךְ יָמֵי שִׁבְעַת
שָׁבָתִים הַשָּׁנִים תִּשַׁע וָאַרְבָּעִים שָׁנָה: ט שנת החמישים היא שנת היובל שהיא

וְהָעִבְרִית שׁוֹפֵר תְּרוּעָה וְלֹכֶן: בִּינָה שֶׁהִיא בְּחִינַת שַׁבַּת הַגְּדוֹל, לְשׁוֹן שְׂבִירָה לְהוֹרוֹת עַל הַדִּין...

וְהַבִּינָה הִיא שׁוֹרֵשׁ הַדִּינִים בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבַעִי שֶׁהוּא חֹדֶשׁ תִּשְׂרִי בּוֹ הָעוֹלָם נִידוֹן, כְּדֵי לִשְׁבֹּר הַחִיצוֹנִים שֶׁהִתְחִילָה

שְׂבִירָתָם בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם תְּרוּעָה בַּיּוֹבֵל עַד: בְּעֶשְׂרֵי לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכַּפָּרִים שֶׁזֶה סוּד

שֶׁהַמַּלְכוּת עֹלְתָה לְבִינָה שֶׁזֶה סוּד הַנֶּפֶשׁ הַכִּלְלִית שֶׁעוֹלָה אֶל הַנִּשְׁמָה הַכִּלְלִית, לִכְן הַכַּפָּרִים לְשׁוֹן רַבִּים תַּעֲבִירוּ

שׁוֹפֵר בְּכָל-אַרְצֵכֶם הָאֶרֶץ הַבִּינָה בְּזִ"ת שֶׁהִם סוּד וְז"ן: וְקִדְשָׁתֶם אֶת

שָׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה שֶׁהִיא הַבִּינָה וְקִרְאתֶם דְּרוֹר גִּמְטְרִיָּה קוֹדֶשׁ, אֲשֶׁר דְּרוֹר

הוּא סוּד הַחִירוֹת שֶׁהוּא סוּד הַתַּפְשׁוּת אֹר הַבִּינָה, כְּלוֹמַר הַתַּפְשׁוּת אֹר הַנִּשְׁמָה בְּאַרְץ בְּמַלְכוּת לְכָל-

יִשְׂרָאֵל בְּעוֹלָמוֹת בְּרִיאַת יְצִירָה עֲשִׂיהָ, אֲשֶׁר הַבִּינָה: יוֹבֵל הוּא שֶׁהִיא סוּד ה' עֲלִיוֹנָה וְה' תַּתָּא דְהוּ"ה,

שֶׁמִּקְבְּלִים אֶת כָּל הָאוֹרוֹת מֵאוֹתִיּוֹת י"ו הַזְכָּרִים, לְהוֹצִיא הַנֶּפֶשׁ הַקְּדוּשׁוֹת מִשִּׁעְבּוּדִם וּלְהוֹצִיאֵם אֶל הַחִירוֹת תַּהֲיֶה

לָכֶם שֶׁאֵז מִתְגַּלָּה הַנִּשְׁמָה וּמֵאִירָה לְתַתְּחוֹנִים, הִרִי יוֹבֵל גִּמְטְרִיָּה מַח וְשִׁבְתֶּם אִישׁ אֶל-

אַחֲזָתוֹ לֵהֱיוֹת בְּנֵי חוֹרֵין כְּבִתְחִילָה וְאִישׁ אֶל-מִשְׁפַּחְתּוֹ תֵּשְׁבוּ רֹאשֵׁי תִיבוֹת אִמִּית

לְהוֹרוֹת עַל הַנֶּפֶשׁ הַעֲנוּשָׁה מִפְּנֵי הָעוֹנוֹת שֶׁלָּה שֶׁנִּמְסְרָה בְּיַד הַקְּלִיפָה שֶׁהִיא צַד הַשֶּׁקֶר, וְבַיּוֹבֵל מִשְׁתַּחֲרַרְת וְחוֹזֶרֶת אֶל הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא צַד

הָאִמִּת: יֹא יוֹבֵל הוּא שָׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תַּהֲיֶה לָכֶם וְלֹא לְאוֹמוֹת

הָעוֹלָם הַדְּבָקִים בְּאַלִּילִים שֶׁלָּהֶם שִׁיפְּרִדּוּ מִהַטּוֹמָאָה שֶׁלָּהֶם רַק בַּעַת תִּיקוֹן הָעוֹלָם, וְלֹא בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל לֹא תִזְרְעוּ וְלֹא

תִּקְצְרוּ אֶת-סִפְיָחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת-נִזְרֶיהָ: יֹב כִּי נוֹטְרִיקוֹן

כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל יוֹבֵל הוּא הַמַּלְכוּת עוֹלָה לְבִינָה שֶׁהִיא סוּד יוֹבֵל שְׁבַגִּימְטְרִיָּה מַח קִדְשׁ תַּהֲיֶה

לָכֶם קִדְשׁ הֵם סוּד הַגִּי'ר שֶׁהֵם הַמוֹחִין מִן-הַשְּׂדֶּה תֹאכְלוּ אֶת-תְּבוֹאָתָהּ:

יֹב בְּשָׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תֵּשְׁבוּ אִישׁ אֶל-אַחֲזָתוֹ שֶׁאֵז הָאוֹרוֹת

חֹזְרִים לְכֻלָּם